

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120302824
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:6120302824.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci žalobcu: Myrent s.r.o., IČO: 51489546, so sídlom: Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, zastúpeného splnomocneným zástupcom: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36864455, so sídlom: Závodská cesta 3911/24 010 01 Žilina, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, zastúpenému splnomocneným zástupcom: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvořákovo nábřežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 225,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 225,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 225,- eur od 09.03.2020 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica postúpil Oznamením o postúpení veci zo dňa 05.11.2020, doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.11.2020, podľa § 19 písm. b) CSP v spojitosti § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, vec žalobcu: Myrent s.r.o., IČO: 51489546, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde.

2. Oboznámením sa so spisom v postúpenej veci tunajší súd zistil nasledovné:

3. Návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 225,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 225,- eur od 19.03.2020 do zaplatenia.

4. Na odôvodnenie návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca uviedol, že dňa 23.11.2019 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Volkswagen Passat, EČV: A., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený B. C. (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla Hyundai i30, EČV: D., v danom čase povinne zmluvne poisteného u žalovaného.

5. Poistná udalosť je evidovaná pod č. 9851401567 (9529390775). Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 41/2019 zo dňa 27.11.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky Citroën C4, EČV: A. v čase od 27.11.2019 do 03.12.2019.

6. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0402019 zo dňa 05.12.2019, splatnú dňa 05.12.2019, na sumu 303,- eur. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 27.11.2019 do 03.12.2019, t.j. 7 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala

39,- eur. V sume 303,- eur je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- eur.

7. Poškodený zároveň dňa 05.12.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. 9851401567 (9529390775) zo dňa 23.11.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 303,- eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu.

8. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 05.12.2019.

9. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 04.03.2020 zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že dňa 03.03.2020 došlo ku skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 09.03.2020 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 78,- eur.

10. Krátenie poistného plnenia bolo dôvodené vlastným určením doby prenájmu náhradného vozidla, a to v rozsahu 2 dní. Poistné plnenie bolo tiež neoprávnene znížené o poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, a to aj napriek tomu, že skutočnou škodou sú všetky účelne vynaložené náklady.

11. Náklady vo výške 303,- eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedení do užívania vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil.

12. Žalobca si súčasne uplatňuje úroky z omeškania. Dňa 03.03.2020 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 19.03.2020, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie.

13. Žalobca považuje takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je žalobca nútený obrátiť sa so svojím nárokom na súd. Uplatnený nárok vo výške 225,- eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 303,- eur uvedenej na faktúre č. 0402019 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 78,- eur.

14. Žalobca k návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní pripojil nasledovné listinné dôkazy, z ktorých súd zistil:

15. Zo Zmluvy o nájme č. 41/2019 (č.l. 12) uzatvorenej medzi žalobcom ako prenajímateľom a B. C. ako nájomcom dňa 27.11.2019 na dobu od 27.11.2019 do 03.12.2019 súd zistil, že predmetom zmluvy bol nájom náhradného vozidla Citroën C4, EČV: A. XXX D.. Zmluvou bolo dohodnuté denné nájomné vo výške 39,- eur a poplatok za pristavenie a odobratie vozidla v sume 30,- eur.

16. Na tomto mieste súd uvádza, že žalobca vo svojom podaní (č.l. 49), v ktorom sa vyjadril k odporu proti platobnému rozkazu, opravil chybu v písaní dokumentov pripojených k návrhu na vydanie platobného rozkazu, a síce chybu v písaní mena poškodeného tak, že namiesto B. C. má byť správne uvedené B. C..

17. V zmysle Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 41/2019 (č.l. 13) bolo motorové vozidlo odovzdané dňa 27.11.2019 a späť prevzaté - t.j. vrátené dňa 03.12.2019.

18. Faktúrou č. 0402019 vyhotovenou dňa 05.12.2019, splatnou dňa 05.12.2019 (č.l. 14) vyúčtoval dodávateľ Myrent s.r.o. odberateľovi B. C. sumu 303,- eur za prenájom náhradného vozidla podľa Zmluvy o nájme č. 41/2019. Fakturovaná suma 303,- eur pozostávala, v zmysle špecifikácie uvedenej na faktúre, zo sumy 273,- eur titulom nájomného náhradného vozidla (39,- eur x 7 dní) a sumy 30,- eur titulom poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla.

19. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 05.12.2019 (č.l. 15) medzi B. C. ako postupcom a spoločnosťou Myrent s.r.o. ako postupníkom súd zistil, že predmetom zmluvy bolo postúpenie na spol. Myrent s.r.o. pohľadávky za odplatu vo výške 303,- eur (ktorá suma zodpovedá faktúre č. 0402019 vystavenej Myrent s.r.o. ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla) v zmysle § 524 ods. 1 OZ, ktorú má postupca voči poisťovni KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, ktorá rieši škodu spôsobenú vozidlom Hyundai i30 EČ: D. vo výške 303,- eur z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z., pričom sa jedná o nárok na náhradu

účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla, v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 23.11.2019 na vozidle Volkswagen Passat, EČV: A..

20. Podľa článku 5 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom Myrent s.r.o. si bude pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

21. Z Čestného prehlásenia B. C. zo dňa 05.12.2019 (č.l. 17) ako poškodeného pri poistnej udalosti č. 9851401567 zo dňa 23.11.2019 súd zistil, že B. C. mal od spoločnosti Myrent s.r.o. zapožičané náhradné vozidlo Citroën C4 v čase od 27.11.2019 do 03.12.2019, t.j. v trvaní 7 dní z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise, a to až do doručenia oznámenia o totálnej škode poisťovňou. Zároveň prehlásil, že po dobu opravy vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný.

22. B. C. ako postupca z predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 05.12.2019 oznámil spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 05.12.2019 (č.l. 18) postúpenie pohľadávky na spoločnosť Myrent s.r.o..

23. Spoločnosť Myrent s.r.o. si listom zo dňa 05.12.2019 (č.l. 19) uplatnila u poisťovne KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group náhradu škody z postúpenej pohľadávky v celkovej výške 303,- eur, predstavujúcej neuhradené poistné plnenie, a to ako postupník, ktorý uzatvoril Zmluvu o postúpení pohľadávky dňa 05.12.2019 s poškodeným pri poistnej udalosti. Náhradu škody si postupník uplatnil v zmysle ust. § 15 zák. č. 381/2001 Z.z. – ako priamy nárok na náhradu škody voči poisťiteľovi z titulu vzniku škody, spočívajúci v ust. § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b) zák. č. 381/2001 Z.z. a ust. § 442 ods. 1 OZ, s tým, že poškodená fyzická osoba mala prenajaté vozidlo v nevyhnutne potrebnej dobe počas opravy poškodeného motorového vozidla a výška uplatňovaného nájomného za prenajaté osobné motorové vozidlo je preukázateľne skutočnou škodou, cena nájmu je cenou obvyklou, pohybujúcou sa na trhu v danej lokalite.

24. Z Oznámenia o poistnom plnení spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group zo dňa 04.03.2020 (č.l. 21) adresovaného spol. Myrent s.r.o. súd zistil, že poisťovňa dňa 03.03.2020 ukončila šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého predkladá žalobcovi výpočet výšky poistného plnenia a zasiela poistné plnenie v sume 78,- eur.

25. Z zmysle vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie, ktoré bolo obsahom predmetného Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 04.03.2020, bolo, vzhľadom na rozsah poškodenia (neekonomická oprava – totálna škoda), priznané zapožičanie náhradného vozidla od 27.11.2019 do oznámenia o totálnej škode na zápise o poškodení motorového vozidla dňa 28.11.2019, t.j. 2 dni.

26. Podľa výpočtu výšky plnenia (č.l. 22) bola od sumy vyúčtovanou faktúrou za prenájom náhradného vozidla vo výške 303,- eur odpočítaná suma 225,- eur ako neprimerané náklady na náhradné vozidlo, spolu tak bolo priznaných 78,- eur.

27. V zmysle výpisu z účtu žalovaného (č.l. 23) bolo poistné plnenie vo výške 78 eur poukázané zo strany žalovaného dňa 09.03.2020.

28. Dňa 18.06.2020 vydal Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní sp. zn. 12Up/991/2020 platobný rozkaz, ktorým návrhu na vydanie platobného rozkazu v celom rozsahu vyhovel.

29. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor (č.l. 37). Na odôvodnenie odporu žalovaný uviedol, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Faktúra ohľadom uplatňovaného nároku nebola žalovanému doručená a uplatňovaný nárok neeviduje vo svojom účtovníctve.

30. Žalobca si uplatnil u žalovaného náhradu škody listom zo dňa 05.12.2019. Žalovaný vybavil poistnú udalosť tak, že poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 78,- eur.

31. Návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku, nakoľko žalobca v žalobnom návrhu v časti Opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, neoznačil a presne nešpecifikoval skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera. Nevymedzil ani právny titul, na základe ktorého by mal žalovaný plniť. S ohľadom na uvedené je

potrebné vyvodiť záver o tom, že nakoľko iba formálne úplná žaloba je spôsobilá vyvolať jej vecné prejednanie, predložená žaloba kvalitu tejto spôsobilosti nespĺňa, a preto by mala byť odmietnutá ako zjavne nedôvodná.

32. Súčasne zo samotnej Zmluvy o nájme nie je zrejmé, kto predmetnú zmluvu za prenajímateľa a nájomcu uzatvára, nakoľko absentujú mená osôb pri podpisoch, ktoré sú ku zmluve pripojené. V predmetnej zmluve, ako ani v jej prílohe nie je uvedené miesto odovzdania a prevzatia náhradného motorového vozidla.

33. Podľa Zmluvy o nájme došlo dňa 27.11.2019 medzi žalobcom a poškodeným k dohode o prenájme náhradného vozidla, pričom podľa obsahu tohto dokumentu už pri jej uzavretí bolo dojednané, že nájom potrvá presne do 03.12.2019, pričom pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany vedieť, kedy bude doručené oznámenie žalovaného. Uvedenie presného dátumu skončenia nájmu už pri jej uzavretí tak zakladá dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti Zmluvy o nájme, nakoľko pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany mať vedomosť o skutočnosti, ktorá mala nastať v budúcnosti – 03.12.2019, to znamená, že bez relevantného vysvetlenia tejto „náhody“ podporenej dôkazmi zo strany žalobcu, je potrebné vyvodiť záver o tom, že Zmluva o nájme nemohla byť uzatvorená dňa 27.11.2019 tak, ako to tvrdí žalobca, ale najskôr dňa 03.12.2019, čo zakladá dôvodnú pochybnosť o existencii, resp. realizácii nájomného vzťahu medzi žalobcom a poškodeným, nakoľko jediný dôkazný prostriedok o existencii tohto vzťahu je predmetná zmluva a súvisiaci preberací protokol.

34. Ďalej má žalovaný za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Z uvádzaného skutkového stavu (ktorý vychádza a súčasne potvrdzujú aj dôkazy predkladané žalobcom) vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený.

35. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení. Uzatvorením Zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka.

36. K úhrade Faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu údajne realizovaného v žalobcom predloženej Zmluve o postúpení, ako to uvádza žalobca. Zo Zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (v zmysle vyššie uvedeného podľa názoru žalovaného neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálné žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní.

37. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom Zmluvy o postúpení malo byť (podľa tvrdení žalobcu) postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t. j. neexistujúci predmet postúpenia), považuje žalovaný takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný.

38. K samotnému údajnému nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla žalovaný uviedol, že jeho vznik žalobca neopiera o žiadne zákonné ustanovenie. Tento nárok voči žalovanému vyslovene zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o PZP“) neuvádza a takisto nevyplýva ani z Občianskeho zákonníka.

39. Žalobca zároveň nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V Čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 05.12.2019 poškodený uviedol, že od žalobcu mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise a v tomto období nemal možnosť použiť iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol preňho nevyhnutný. Toto tvrdenie

poškodeného nie je nijakým spôsobom špecifikované, ani inak zdokladované, ide len o formulár, ktorý žalobca využíva vo viacerých súdnych sporoch bez rozdielu, preto ho žalovaný považuje za účelové. Žalobca neunesol dôkazné bremeno v otázke preukázania účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla.

40. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia uvedeného v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 04.03.2020, bol žalobca informovaný, že žalovaný mu poskytuje poistné plnenie za nájom náhradného vozidla do oznámenia o totálnej škode dňa 28.11.2019. Z Oznámenia sa teda žalobca preukázateľne dozvedel, z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany žalovaného poskytnuté. Žalobca pritom neuviedol, ani nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššej sumy, než aká už bola poskytnutá.

41. Žalovaný namieta aj uplatňovaný úrok z omeškania, nakoľko má za to, že si splnil voči poškodenému všetky povinnosti, nakoľko plnenie poskytol, a zároveň uviedol, z akých dôvodov nebola uplatnená výška priznaná v plnom rozsahu. To, že žalobca sa nestotožňuje s takýmto odôvodnením, nemožno vykladať tak, že žalovaný si túto svoju povinnosť nesplnil, a prijať záver, že sa tak žalovaný dostal do omeškania. Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017.

42. Preto akékoľvek ďalšie nároky žalobcu alebo poškodeného sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné. Nárok na úhradu akýchkoľvek ďalších nákladov žalobca nijako nepreukázal.

43. Žalobca svojím podaním (č.l. 49) navrhol v zmysle § 14 ods. 1 zák. č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní pokračovať v predmetnom konaní na miestne príslušnom Okresnom súde Žilina. Zároveň sa vyjadril k tvrdeniam žalovaného uvedeným v odpore proti platobnému rozkazu, ktorý odpor považuje žalobca za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom, ani v právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky.

44. K námietke neexistencie aktívnej legitímácie žalobcu poukázal žalobca, že predmetom postúpenia je existujúca, resp. aspoň podmiennečne existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Súdna prax v zhode s doktrínou vyvodila, že je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná, alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, to všetko však za predpokladu, že OZ alebo iný predpis postúpenie niektorých pohľadávok nezakazuje. (Fekete, I.: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2. Diel, 2011, str. 1498.)

45. Žalobca faktúrou č. 0402019 zo dňa 05.12.2019 uplatnil za prenájom vozidla zn. Citroen C4 podľa Zmluvy o nájme motorového vozidla č. 41/2019 sumu vo výške 303,- eur. K zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo, oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu, z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 05.12.2019, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok.

46. Pokiaľ ide o samotný vznik práva na náhradu škody v podobe odčerpania majetkových hodnôt z majetkovej sféry, v tejto časti je nesporný obsah dojednania Zmluvy o postúpení pohľadávky z 05.12.2019 podľa bodu 5, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítavajú a žalobca si bude svoju pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. V nadväznosti na to možno konštatovať splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre priznanie žalobou uplatneného práva ako práva na náhradu skutočnej škody podľa úpravy § 442 ods. 1 OZ v spojení s § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. vo výške žalovanej istiny v sume 225,- eur, zodpovedajúcej rozdielu sumy 303,- eur a už poskytnutého plnenia v sume 78,- eur. „Z hospodárskeho hľadiska má započítanie charakter platenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil, avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. Na túto skutočnosť poukazuje aj zásada, že zlomyseľne koná ten, kto žiada niečo, čo musí hneď vrátiť (dolo agit, qui petit, quod statim redditurus est); v rovine procesného práva to znamená, že nikto sa nemôže s úspechom domáhať žalobou plnenia, ktoré by zároveň po splnení musel vrátiť, pretože dlžníkovi prislúcha zodpovedajúci vzájomný nárok. Z právneho hľadiska však započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou (surrogatum), avšak jeho účinky sú rovnaké ako v prípade platenia.“ (Fekete, I.: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2. Diel,

2011, str. 1708). K tejto problematike žalobca poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017.

47. V záujme právnej istoty pri posúdení vecnej legitímácie žalobcu vo väzbe na otázku, či reálne došlo k vzniku nákladov u poškodeného za prenájom náhradného vozidla, je potrebné vychádzať zo Zmluvy o postúpení pohľadávky ako inomínátnej zmluvy, ktorú uzatvoril poškodený ako postupca so žalobcom ako postupníkom, ktorý bol zároveň prenajímateľom náhradného motorového vozidla. Predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu budúcej pohľadávky z titulu nákladov na prenájom vozidla (budúcej škody) a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom vozidla a žalobcom ako prenajímateľom vo forme započítania vzájomných pohľadávok (nájomného a odplaty za zmluvné postúpenie budúcej pohľadávky) s tým, že podľa zmluvy si žalobca bude postúpenú pohľadávku vymáhať svojím menom na svoj účet (obdobne Krajský súd Bratislava, sp. zn.: 2Cob/134/2014 zo dňa 05.05.2015).

48. V danej veci je relevantná skutočnosť, že poškodený bol nútený v súvislosti so škodovou udalosťou zabezpečiť si náhradné vozidlo, čím mu vznikol záväzok voči prenajímateľovi preukazovaný vystavenou faktúrou, ktorý záväzok vysporiadal poškodený spôsobom nahrádzajúcim platenie – započítaním vzájomných pohľadávok s prenajímateľom, so súčasným postúpením práva poškodeného nájomcu uplatňovať si nárok z titulu nákladov na prenájom vozidla priamo prenajímateľom voči poisťovni. Tzn. že účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na postavenie poškodeného, ktorý by musel najskôr zaplatiť nájomné a následne po zinkasovaní ceny za postúpenie pohľadávky túto postúpiť prenajímateľovi ako postupníkovi. Započítanie je jedným zo spôsobov zániku pohľadávky veriteľa a záväzku dlžníka a dochádza k nemu bez toho, aby si navzájom veriteľ s dlžníkom poskytovali vzájomné plnenia, teda reálne by jeden druhému niečo platili, či už v hotovosti alebo bezhotovostne.

49. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/49/2019, 14Cob/55/2019, 9Co/300/2018 a Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019 sp. zn. 8Co/132/2019, v ktorom súd v obdobnej veci medzi obdobnými stranami sporu dôvodil: „Krajský súd sa tak nestotožňuje s právnym názorom okresného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prejednávanej veci. Táto legitímácia vyplýva, nielen zo zmluvy o postúpení pohľadávky, ale aj zo samotného správania sa žalovaného, ktorý časť poisťného plnenia zaplatil žalobcovi. Rovnako sa nestotožňuje s argumentáciou okresného súdu, že poškodený postupoval neexistujúcu pohľadávku. Na základe opakovaného dokazovania mal odvolací súd preukázané, že poškodený uhradil nájomné žalobcovi titulom zmluvy o nájme č. 139/2018 z 09.11.2018 formou započítania (čo je aj jeden zo zákonných spôsobov zániku záväzku, resp. spôsobov úhrady podľa § 580 OZ v spojení s § 581 ods. 3 OZ. V zmluve o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa navzájom započítajú. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený tak v rámci jedného dokumentu súčasne uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a zároveň postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére žalobcu.“

50. Tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého žalobcom uplatnený nárok nevyplýva zo zákona o PZP ani z Občianskeho zákonníka, je v celom rozsahu nepravdivé. Nároky, ktoré sú hrazené z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP.

51. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia OZ. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla

podľa ustanovenia § 427 OZ alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 OZ. Z dikcie ustanovenia § 4 ods. 1 o PZP vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa konkrétnej situácie sa teda zmluvné poistenie môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 OZ (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 420 OZ (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia).

52. K náležitostiam žalobného návrhu žalobca poukázal, že si uplatnil svoj nárok návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní podľa zákona č. 307/2016 Z. z., ktoré je alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa Civilného sporového poriadku, pričom uplatnený nárok nepochybne vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Žalobcom uvedené skutočnosti a dôkazy sú postačujúce vzhľadom k uplatnenému nároku. Navyše ak by aj žalobca v žalobe neuviedol všetky tvrdenia, nejde o vadu žaloby, ak v nej opísal aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke.

53. Sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia, žalobca preto nie je povinný uplatnený nárok právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Neuvedenie právnej kvalifikácie uplatneného nároku teda nie je vadou žaloby a nespôsobuje neurčitost' žalobného návrhu.

54. Pokiaľ žalovaný namieta, že zo zmlúv o nájme nie je zrejmé, kto zmluvy za prenajímateľa a nájomcu uzatvára a taktiež, že v predmetnej zmluve nie je uvedené miesto odovzdania ani prevzatia náhradného vozidla, takéto tvrdenia a námietky žalovaného považuje žalobca za zmätočné a bezpredmetné vo vzťahu k uplatnenému nároku.

55. Pokiaľ žalovaný v odpore tiež namieta, že uvedenie presného dátumu skončenia nájmu pri uzavretí zmluvy o nájme zakladá dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti tejto zmluvy, keďže pri jej uzavretí nemohli mať zmluvné strany vedomosť o skutočnostiach, ktoré mali nastať v budúcnosti, tak žalobca vo vzťahu k pochybnosti o existencii nájomného vzťahu uviedol, že zmluva o nájme sa vždy uzatvára na začiatku nájmu, pri odovzdaní vozidla, nakoľko predmetná zmluva slúži nie len na účely uplatnenia poistného plnenia, ale prioritne zakladá záväzkový vzťah medzi prenajímateľom a nájomcom. Zároveň v prípade, že by nájomca odmietol vrátiť zapožičané vozidlo, spôsobil na zapožičanom vozidle škodu, alebo ho užíval v rozpore s dohodnutými podmienkami, zmluva o nájme je právnym titulom žalobcu voči poškodenému, na základe ktorého sa môže domáhať svojich práv, preto aj z hľadiska logického sa vždy zmluva podpisuje pri prevzatí náhradného vozidla, nakoľko je zrejmé, že už v prípade sporu by ju poškodený nepodpisal. V ďalšom je potrebné uviesť, že žalobca v čase začatia nájmu nevie, koľko bude nájom trvať, nakoľko oprava poškodeného vozidla a vybavenie poistnej udalosti je v každom jednotlivom prípade odlišná, preto je zrejmé, že dátum vrátenia vozidla poškodeným nájomcovi sa do zmluvy vписuje po ukončení nájmu, načo má žalobca špeciálne vyhotovený počítačový program. Pri podpise nájomnej zmluvy sú v zmluve uvedené zmluvné strany, typ zapožičaného vozidla, od kedy nájom trvá a cena nájmu, pričom dodatočne sa vloží len doba, do kedy nájom trval, v závislosti od pokynu poškodeného, ktorý žalobcovi ako prenajímateľovi oznámi ukončenie nájmu a miesto vrátenia zapožičaného vozidla.

56. Doba nájomného pomeru dojednaného na dobu určitú môže byť dohovorená nielen uvedením určitého časového obdobia jeho trvania, ale i tak, že dobu trvania nájomného pomeru možno viazať na konkrétnym dátumom neurčiteľnú, avšak objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochybnosti zistiť, kedy nájomný pomer skončí, pričom v dobe dojednaní takejto dohody nemusia mať účastníci istotu, kedy takto dojednaná doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. V čase uzavretia nájomnej zmluvy sa prenajímateľ a nájomca dohodli na podstatných náležitostiach, a to predmete nájmu a výške nájomného. V čase uzavretia nájomnej zmluvy nájomca, ani prenajímateľ zvyčajne nevedia, či bude poistná udalosť riešená ako totálna škoda alebo či dôjde k oprave poškodeného vozidla a ako dlho sa toto vozidlo bude nachádzať v autoservise, teda po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady na nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynakladané

57. Argumentáciu žalovaného, ktorý v podanom odpore spochybňuje predložené čestné prehlásenie poškodeného, ako aj samotnú nevyhnutnosť nájmu a účelnosť nákladov na nájom náhradného vozidla, žalobca považuje za účelovú a bezpredmetnú, keďže žalovaný touto argumentáciou spochybňuje samotnú potrebu využívania motorového vozidla poškodeným. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel, ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania.

58. Pokiaľ žalovaný v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 04.03.2020 uviedol, že vzhľadom na rozsah poškodenia (neekonomická oprava – totálna škoda) bolo priznané zapožičanie náhradného vozidla od 27.11.2019 do oznámenia o totálnej škode na zápise o poškodení vozidla dňa 28.11.2019, t.j. 2 dni, tento postup zo strany žalovaného však nebol podložený nijakými dôkazmi, ani bližšou argumentáciou, vzhľadom k čomu žalobca považuje krátenie poistného plnenia za neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného.

59. Žalovaný bez akéhokoľvek preverenia skutočného dátumu doručenia oznámenia o totálnej škode poškodenému, resp. či vôbec oznámenie bolo poškodenému doručené, považuje za primeraný nájom len počas 2 dní. Takýto postup zo strany žalovaného nemožno akceptovať. Naopak zo žalobcom predloženého Čestného prehlásenia poškodeného B. C. (v čestnom prehlásení sa nachádza chyba v písaní mena poškodeného – namiesto B. C. má byť správne uvedené B. C.) vyplýva, že o skutočnosti, že škoda na jeho vozidle bola vyhodnotená ako totálna škoda, sa dozvedel z oznámenia, ktoré mu bolo doručené dňa 03.12.2019.

60. Všeobecne platí, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Za nutne a účelne vynaložené náklady je možné považovať všetky náklady, ktoré boli vynaložené v obvyklej výške za účelom takej reparácie vzniknutých škôd, ktorá vedie k tzv. navráteniu do pôvodného stavu (restitutio in integrum). Vo sfére majetkových škôd sa za navrátenie do pôvodného stavu považuje buď faktické navrátenie do pôvodného stavu (napríklad oprava vozidla), alebo (tam, kde faktické navrátenie do pôvodného stavu nie je možné) vyplatenie peňažného ekvivalentu nákladov vzniknutých škôd.

61. Zo zásad pre reparáciu škôd vyplýva, že pokiaľ je to možné, je potrebné protiprávny stav, ktorý v dôsledku škody vznikol, odstraňovať tak, aby poškodený pociťoval následky škôd v čo najmenšej sfére, ideálne vôbec. Dokiaľ nie je škodlivý následok reparovaný navrátením do pôvodného stavu (a to podľa okolností konkrétneho prípadu buď opravou poškodeného vozidla, alebo vyplatením ceny poškodeného vozidla), protiprávny stav trvá a všetky náklady, ktoré je v súvislosti s trvajúcim protiprávnym stavom nutné vynaložiť, je možné považovať za vynaložené účelne a v priamej súvislosti so vzniknutou škodou.

62. K reparácii vzniknutej škody v súvislosti so zásadou restitutio in integrum však dôjde až vtedy, keď bude vyplatená čiastka zodpovedajúca obvyklej cene poškodeného vozidla. Náklady za prenájom náhradného vozidla je teda nutné považovať za účelne vynakladané minimálne do doby, keď bola škoda na vozidle reparovaná, a to vyplatením čiastky zodpovedajúcej vzniknutej škode.

63. Vzhľadom k tomu je náklady na prenájom náhradného vozidla nevyhnutné považovať za nutne a účelne vynaložené až do samotnej doby vyplatenia poistného plnenia, keďže v konečnom dôsledku je poškodený aj napriek oznámeniu o totálnej škode až do poskytnutia poistného plnenia naďalej obmedzený vo výkone jeho vlastníckeho práva bez vlastného zavinenia, pričom nemá k dispozícii ani svoje opravené vozidlo a ani poskytnuté poistné plnenie zaň. Napriek tomu však poškodený v tomto prípade ukončil prenájom a vrátil náhradné vozidlo už po doručení písomného oznámenia o totálnej škode poisťovňou, a to dňa 03.12.2019.

64. Čo sa týka poplatku vo výške 30,- eur, tento je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla. Dojednanie poplatku bolo priamo súčasťou zmluvy o nájme č. XX/XXXX, okrem toho je poplatok žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu a ak si poškodený prenajme vozidlo od žalobcu, musí vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody.

65. Žalovaný krátil poistné plnenie o čiastku zodpovedajúcu fakturovanému poplatku, toto krátenie však nebolo podporené nijakým dôkazom ani argumentáciou z jeho strany, a preto je krátenie svojvoľným a neopodstatneným konaním žalovaného.

66. Poplatok 30,- eur predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poistnej udalosti, ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov žalobca poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp.zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017.

67. K uplatnenému úroku z omeškania žalobca uviedol, že právny názor žalovaného vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania s poukazom na označené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR je nesprávny. Primárne sa žalobca domnieva, že žalovaný nesplnil svoje povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP. Šetrenie poistnej udalosti bolo ukončené dňa 03.03.2020, ktoré bolo žalobcovi oznámené listom zo dňa 04.03.2020. Žalobcovi však neboli riadne a náležite vysvetlené dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poistné plnenie s poukazom na § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP, keďže v oznámení žalovaný len stručne uviedol, o aké náklady krátil poistné plnenie bez toho, že by objektívne

vysvetlil skutočnosti, z ktorých vychádzal a na základe ktorých stanovil výšku poistného plnenia. V dôsledku nesplnenia uvedenej povinnosti je s poukazom na ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP povinný zaplatiť aj úroky z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 OZ.

68. Zároveň je žalobca názoru, že ukončenie prešetrovania poistnej udalosti žalovaného v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 zákona o PZP ho nezbavuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splnatosť je stanovená v § 11 ods. 7 zákona o PZP po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6, teda sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezbavuje žalovaného povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 OZ. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by bol v rozpore so zmyslom a účelom zákona o PZP. Zmyslom vyššie označenej právnej úpravy nie je formalizovanie postupu poisťovne, ale zabezpečenie rýchlej a efektívnej ochrany poškodeného. Opačný výklad tohto ustanovenia by umožňoval oddialenie plnenia poisťovne, často bez právne relevantných dôvodov a bez rizika takýto postup kompenzovať sankciou v podobe úrokov z omeškania.

69. Teda v situácii, že zodpovednosť škodcu za spôsobenú škodu nie je sporná, škoda je riadne vyčíslená a podložená relevantnými podkladmi, je dôvodný nárok žalobcu sankcionovať odopretie poskytnutia poistného plnenia v podobe úrokov z omeškania.

70. Žalobca poukázal na názor (s ktorým sa žalobca v celom rozsahu stotožňuje) vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019 sp. zn. 8Co/132/2019, kde pri obdobných skutkových okolnostiach súd konštatoval, že: „Podľa názoru odvolacieho súdu sa ustanovenie § 11 ods. 8 z.č.381/2001 Z. z. týka len prípadu omeškania poisťovateľa s plnením jeho nepeňažnej povinnosti podľa § 11 ods. 6 predmetného zákona riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a jeho výsledky riadne oznámiť poškodenému. Nezaobrá sa naopak omeškaním poisťovateľa so splnením jeho inej právnej povinnosti peňažného charakteru a to včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, ktoré poisťovateľovi žalobca riadne preukázal. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nevylučuje vznik nároku poškodeného na úrok z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Predmetné ustanovenie neurčuje, že poškodený má nárok na úrok z omeškania len v prípade v ňom uvedenom. Pri akceptácii názoru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 by v zásade poisťovňa bola hrozbou sankcie v podobe úroku z omeškania motivovaná iba k splneniu svojich nepeňažných povinností riadne prešetriť poistnú udalosť a výsledok oznámiť poškodenému, no nie k plneniu svojej povinnosti peňažného charakteru poskytnúť poistné plnenie. Dovedené ad absurdum – pre poisťovňu by bolo výhodné a priori každý poistný nárok odmietnuť a každú poistnú udalosť iba prešetriť, oznámiť poškodenému v každom prípade akékoľvek dôvody, pre ktoré odmieta poskytnúť poistné plnenie a poistné plnenie poskytnúť až v dôsledku podanej žaloby. Nie každý poškodený by svoj nárok uplatnil súdnou cestou a prípadné neuplatnené nároky poškodených by mohli prevýšiť eventuálne náklady poisťovne na úhradu trov konania žalobcov. Takýto postup poisťovne by podľa názoru súdu nemohol byť v súlade so spravodlivosťou. Poškodený by bol tzv. nedobrovoľným veriteľom, t.j. veriteľom, ktorý sa stal veriteľom nie na základe svojej vôle, ale nútene – nedobrovoľne v dôsledku protiprávneho konania, z ktorého mu vznikla škoda. Navyše výklad, podľa ktorého by jedna kategória dlžníkov (poisťovne pri nárokoch z povinného zmluvného poistenia) bez legitímneho dôvodu z hľadiska možnosti uplatnenia úrokov z omeškania voči nim, mala byť vo výhodnejšom postavení oproti iným dlžníkom, podľa názoru súdu, naráža aj na ústavný princíp rovnosti (čl.12 ods.1 Ústavy) a právo vlastníť majetok (čl.20 Ústavy). Vedený týmito úvahami sa odvolací súd nestotožnil s názorom vysloveným v rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 z 22.11.2018 a priznal žalobcovi ním uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania.“

71. Žalovaný sa k tvrdeniam žalobcu, uvedeným vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu, na výzvu súdu zo dňa 23.11.2020 (č.l. 74), ktorá mu bola doručená dňa 03.11.2020 (v zmysle doručky - č.l. 76), nevyjadril.

72. Súd vo veci nariadil na deň 02.06.2023 pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti žalobcu, na pojednávaní riadne zastúpeného svojím právnym zástupcom, ako i v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorý sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 31.05.2023, súhlasil s vykonaním pojednávania v neprítomnosti žalovaného, navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

73. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní zotrvala na žalobe, poukázala, že námietky vznesené zo strany žalovaného už boli vyriešené ustálenou judikatúrou čo sa týka úroku z omeškania, ako i vecnej aktívnej legitímácie. Čo sa týka krátenia poistného plnenia zo strany poisťovne, toto nebolo dôvodné a žalovaný na preukázania tohto postupu nepredložil súdu žiadne dôkazy.

74. Zákonné ustanovenia:

Podľa ust. § 420 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (v texte aj len „OZ“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu, zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa ust. § 427 ods. 2 OZ rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa ust. § 442 ods. 3 OZ škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa ust. § 443 OZ pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 580 OZ ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

Podľa ust. § 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona,

Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.:

Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. 15a)

Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, postačí pripojiť faktúru alebo inú výzvu podobnej povahy, ktorou sa požadovalo splnenie uplatňovaného nároku od žalovaného (ďalej len "faktúra"), a vyhlásiť, že uplatňovaný nárok žalobca eviduje vo svojom účtovníctve.

75. Súd na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 225,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 225,- eur od 09.03.2020 do zaplatenia.

76. Súd v konaní postupoval v zmysle ust. § 191 CSP, podľa ktorého súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 215 CSP na základe zisteného skutkového stavu procesným postupom stanoveným CSP.

77. Predovšetkým súd uvádza, že žalobca si svoj nárok voči žalovanému – spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group uplatnil v zmysle ust. § 15 ods. 1 druhej vety zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Žalobca sa žalobou teda domáhal náhrady škody priamo voči poisťovni z dôvodu, že poisťovňa odmietla uznať celkovú výšku škody, ktorá vznikla poškodenému pri dopravnej nehode zo dňa 23.11.2019 titulom nájmu náhradného motorového vozidla zn. značky Citroën C4, EČV: A., ktoré poškodený používal namiesto svojho motorového vozidla značky Volkswagen Passat, EČV: A., poškodeného pri dopravnej nehode. Poškodenému tak vznikla voči poisťovateľovi pohľadávka na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla, v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 23.11.2019 na vozidle značky Volkswagen Passat, EČV: A..

78. Žalobca si svoje právo voči žalovanému uplatnil ako postupník zo zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej dňa 05.12.2019 medzi B. C. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, predmetom ktorej zmluvy bolo postúpenie na žalobcu pohľadávky za odplatu vo výške 303 eur (ktorá suma zodpovedá sume vyúčtovanej faktúrou č. 0402019, splatnej dňa 05.12.2019, vystavenej žalobcom ako prenajímateľom poškodenému ako nájomcovi náhradného vozidla) v zmysle § 524 ods. 1 OZ.

79. Poisťovňa pred začatím konania uhradila časť nákladov za nájom vozidla vo výške 78 eur a žalobca sa v tomto konaní domáha zaplatenia poisťovňou neuznanej sumy 225 eur.

80. V konaní bolo nesporné, že dňa 23.11.2019 došlo v Žiline ku dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo značky Volkswagen Passat, EČV: A. vo vlastníctve postupcu – poškodeného, z ktorého dôvodu bol poškodený vylúčený z užívania motorového vozidla, a preto na svoje súkromné účely využíval náhradné vozidlo, z ktorého dôvodu mu vznikla povinnosť uhradiť nájomné za nájom náhradného vozidla.

81. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu, vydanému dňa 18.06.2020 v upomínacom konaní, poprel dôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy z nasledovných dôvodov:

- v žalobe absentujú dostatočné skutkové tvrdenia (čo je v rozpore s ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku);
- žalobou uplatnený nárok zákon o PZP vyslovene neuvádza a takisto nevyplýva ani z Občianskeho zákonníka;
- žalobca nie je vo vedenom konaní aktívne vecne legitimovaný, keďže zmluva o postúpení pohľadávky je v rozpore s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka, pretože poškodený bol dlžníkom žalobcu - v zmysle predloženej faktúry bol zaviazaným subjektom na plnenie práve poškodený, a nie žalovaný; nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky;
- zo Zmluvy o nájme nie je zrejmé, kto predmetnú zmluvu za prenajímateľa a nájomcu uzatvára, nakoľko absentujú mená osôb pri podpisoch, ktoré sú ku zmluve pripojené;
- v predmetnej zmluve, ako ani v jej prílohe nie je uvedené miesto odovzdania a prevzatia náhradného motorového vozidla;
- podľa obsahu Zmluvy o nájme bolo už pri jej uzavretí dojednané, že nájom potrvá presne do 03.12.2019, pričom pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany vedieť, kedy bude doručené oznámenie žalovaného; uvedenie presného dátumu skončenia nájmu už pri jej uzavretí tak zakladá dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti Zmluvy o nájme, nakoľko pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany mať vedomosť o skutočnosti, ktorá mala nastať v budúcnosti – 03.12.2019, to znamená, že bez relevantného vysvetlenia je potrebné vyvodiť záver o tom, že Zmluva o nájme nemohla byť uzatvorená dňa 27.11.2019 tak, ako to tvrdí žalobca, ale najskôr dňa 03.12.2019, čo zakladá dôvodnú pochybnosť o existencii, resp. realizácii nájomného vzťahu medzi žalobcom a poškodeným, nakoľko jediný dôkazný prostriedok o existencii tohto vzťahu je predmetná zmluva a súvisiaci preberací protokol;
- žalobca nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať - v Čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 05.12.2019 síce poškodený uviedol, že mal od žalobcu prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise a v tomto období nemal možnosť použiť iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol preňho nevyhnutný, ale toto tvrdenie poškodeného nie je nijakým spôsobom špecifikované, ani inak zdokladované, ide len o formulár, ktorý žalobca využíva vo viacerých súdnych sporoch bez rozdielu, preto ho žalovaný považuje za účelové;
- žalobca neuviedol, ani nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššej sumy, než aká už bola poskytnutá vo výške 78 eur, ako bol o tom žalobca informovaný v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 04.03.2020.

82. K námietke žalovaného, že v žalobe v rozpore s ustanovením § 132 CSP absentujú dostatočné skutkové tvrdenia, súd poukazuje, že v upomínacom konaní sa neaplikuje ustanovenie § 132 ods. 1 a 2 CSP (podľa ktorého: „V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.“), ale súd postupuje podľa ustanovenia § 3 ods. 4 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, podľa prvej vety

ktorého zákonného ustanovenia „uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu“.

83. Súd mal z návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, ako i z listín pripojených k návrhu na vydanie platobného rozkazu preukázané, že nárok žalobcu vyplýva zo skutočností žalobcom tvrdených v návrhu na vydanie platobného rozkazu v dostatočnom rozsahu a vyplýva tiež z listinných dôkazov k návrhu pripojených.

84. Žalobca ako v samotnom návrhu na vydanie platobného rozkazu, tak aj vo vyjadrení k podanému odporu proti platobnému rozkazu (č.l. 49) dostatočne opísal skutkový stav za účelom bližšej špecifikácie rozhodujúcich skutočností. Opísanie skutkového stavu žalobcom zároveň v celom rozsahu zodpovedá predloženým listinným dôkazom.

85. Táto námietka žalovaného bola preto nedôvodná.

86. Námietka žalovaného, že právo na náhradu škody uplatnené v tomto konaní z právnej úpravy nevyplýva, je nedôvodná.

87. Pokiaľ žalovaný namietal skutkový základ s tým, že právo na náhradu škody uplatnené v tomto konaní z právnej úpravy nevyplýva, súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax, v zmysle ktorej je prenájom náhradného vozidla považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu, upravenú v ustanoveniach § 427, § 420 a § 442 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (v texte aj ako „PZP“). Škoda vznikla poškodenému v príčinnej súvislosti s porušením pravidiel cestnej premávky a spočíva v nákladoch na prenájom náhradného vozidla.

88. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú ustanovenia § 427 OZ alebo § 420 OZ. Za škodu bude teda zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 OZ, alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 OZ. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov v zmysle ust. § 427 a nasl. OZ spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. Zodpovednosť za škodu podľa § 427 spočíva v tom, že ide o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku a medzi osobitnou povahou prevádzky a medzi spôsobenou škodou musí byť príčinná súvislosť. Vzhľadom na to, že škoda spôsobená na motorovom vozidle EČV: A. je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke, zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 prvej vety Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť.

89. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním, alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré mal škodca zachovávať. Pod pojmom škoda je treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná v peniazoch ako všeobecným ekvivalentom. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať. Zavinenie, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu má charakter subjektívny, lebo znamená psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a ku škode.

90. Nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia, sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia, sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Z právneho hľadiska ide o nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením vecí.

91. Ako už súd uviedol vyššie, mal za nesporné, že dňa 23.11.2019 došlo v Žiline ku dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo postupcu – poškodeného, z ktorého dôvodu bol poškodený vylúčený z užívania motorového vozidla, a preto na svoje súkromné účely využíval náhradné vozidlo,

z ktorého dôvodu mu vznikla povinnosť uhradiť nájomné za nájom náhradného vozidla, predstavujúce ujmu na majetku, teda škodu, ktorej náhrady sa žalobca v tomto konaní domáha.

92. Súd pre úplnosť poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017, podľa ktorých: Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť užívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného vozidla a cenu za nájom požičaného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, ktorú vyplatil a uplatňoval v súdnom spore, ktorá cena zodpovedala výdavkom, ktoré poškodenému, resp. jeho právnenému predchodcovi vznikli, a ktoré by inak nenastali, ak by mohol užívať svoje vlastné vozidlo. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že na vrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď.

93. K námietke žalovaného týkajúcej sa nedostatku vecnej legitímácie žalobcu súd uvádza:

94. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobca nie je vo vedenom konaní aktívne vecne legitimovaný, lebo zmluva o postúpení pohľadávky je v rozpore s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka (pretože poškodený bol dlžníkom žalobcu - v zmysle predloženej faktúry bol zaviazaným subjektom na plnenie práve poškodený a nie žalovaný; nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol preto so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky), tak súd uvádza, že táto problematika už bola judikatúrou ustálená a takéto postúpenie pohľadávky podľa ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu.

95. Súd poukazuje napr. na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, v zmysle ktorého „...záver súdu, že nebol preukázaný vznik škody poškodeného t.j. zaplatenie nájomného za požičanie vozidla, tak je potrebné vychádzať zo Zmluvy o postúpení z 2.4.2013, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Tiež odvolací súd prisvedčil námietke odvolateľa, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, keďže poškodený nemohol postúpiť právo na náhradu škody na žalobcu, ak mu samotná škoda ešte nevznikla. V prejednávanej veci je predmetom konania skutočná škoda podľa § 442 ods. 1, Obč. zák. v spojení so zák. č. 381/2001, t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1, Občianskeho zákonníka, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný a v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie vozidla. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie pohľadávky. Náklady poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi nezaplatil, vysporiadaním záväzku však došlo k postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil dlh od žalovaných.“

96. Je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, a to za predpokladu, že zo zákona nevyplýva zákaz postúpenia pohľadávky.

97. Z hospodárskeho hľadiska má započítanie charakter platenia. Z právneho hľadiska započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou (surrogatum), avšak jeho účinky sú rovnaké, ako v prípade platenia. Úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení so zákonom č. 381/2001 Z.z. predstavuje náklady

spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Nejde teda o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto je žalobca aktívne legitimovaný a v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie vozidla.

98. Podľa článku 5 Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 05.12.2019 medzi spoločnosťou Myrent s.r.o. a poškodeným zanikli vzájomné pohľadávky zmluvných strán tejto zmluvy započítaním, konkrétne zanikla pohľadávka poškodeného voči žalobcovi podľa čl. 4 zmluvy na odplatu za postúpenie pohľadávky a pohľadávka žalobcu ako prenajímateľa voči poškodenému ako nájomcovi na úhradu nájomného titulom zmluvy o nájme.

99. Okrem toho súd poukazuje, že žalovaný síce paradoxne namieta vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu a svoju vecnú pasívnu legitimáciu, a to aj napriek tomu, že z Oznámenia o poistnom plnení žalovaného, t.j. poisťovne KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, zo dňa 04.03.2020 vyplýva, že toto oznámenie bolo adresované priamo žalobcovi - spoločnosti Myrent s.r.o., teda poisťovňa akceptovala v plnom rozsahu právne nástupníctvo žalobcu ako postupníka zo zmluvy o postúpení pohľadávok, ako i svoje právne postavenie poisťovateľa a svoju povinnosť na náhradu škody v zmysle § 15 ods. 1 zákona o PZP, keď žalobcovi predmetným Oznámením:

- jednak predložila výpočet výšky poistného plnenia,
- zaslala čiastočné poistné plnenie vo výške 78 eur a tiež uviedla dôvody, pre ktoré nepriznala poistné plnenie v celom rozsahu.

100. Ak by mal žalovaný akékoľvek pochybnosti o postúpení predmetnej pohľadávky, a o svojej povinnosti podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, nepoukázal by predsa krátené poistné plnenie na účet žalobcu. Vecná aktívna legitimácia tak nevyplýva len zo zmluvy o postúpení pohľadávok, ale aj zo samotného správania žalovaného, ktorý časť poistného plnenia uhradil priamo žalobcovi.

101. Námietka žalovaného, že zo zmluvy o nájme nie je zjavné, kto predmetnú zmluvu za prenajímateľa a nájomcu uzatvára, nakoľko absentujú mená osôb pri podpisoch, ktoré sú ku zmluve pripojené, je podľa názoru súdu účelová, keďže, ako súd uvádza vyššie, žalovaný nemohol mať žiadne pochybnosti o postúpení pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou dňa 05.12.2019 medzi žalobcom a poškodeným a tým nemohol mať ani pochybnosti o vzniku záväzkovo-právneho vzťahu titulom nájomnej zmluvy uzatvorenej dňa 27.11.2019 medzi žalobcom a poškodeným, ktorá zmluve o postúpení pohľadávok predchádzala.

102. Zákon vo všeobecnosti nevyžaduje písomnú formu zmluvy o nájme. Písomnú formu musí mať zmluva vtedy, ak to vyplýva zo zákona (napr. zmluva o nájme nebytových priestorov v zmysle zákona č. 116/1990 Zb.), alebo ak si to účastníci zmluvy dohodnú. V danom prejednávacom prípade došlo k vzniku záväzkovo-právneho vzťahu na základe zmluvy o nájme uzatvorenej v dohovorenej písomnej forme.

103. Žalovaný namietal, že v zmluve o nájme nie sú uvedené mená osôb pri podpisoch konajúcich osôb. Podmienkou pre platnosť právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 OZ je, aby bol právny úkon učený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne a podľa § 40 ods. 3 OZ, ak je podpísaný konajúcou osobou.

104. Podpis konajúcej osoby je povinnou náležitosťou právneho úkonu uzatvoreného v písomnej forme. Absencia podpisu na právnom úkone spôsobuje podľa § 40 ods. 1 v spojitosti s § 40 ods. 3 OZ neplatnosť právneho úkonu.

105. V zmysle ust. § 13 ods. 1 druhej vety OBZ právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

106. Právnické osoby konajú prostredníctvom svojich štatutárných orgánov, teda prostredníctvom tých osôb, ktoré sú na to oprávnené zmluvou o zriadení právnickej osoby, zakladacou listinou alebo zákonom (§ 20 ods. 1 OZ) a aj iných osôb – pracovníkov alebo členov, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby, alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé.

107. V danom prejednávacom prípade uzatvára zmluvu právnická osoba - obchodná spoločnosť Myrent s.r.o. ako prenajímateľ a B. C. – fyzická osoba ako nájomca. V záhlaví zmluvy, t.j. v časti zmluvy označujúcej zmluvné strany, sú uvedené, čo sa týka prenajímateľa, identifikačné údaje, ako obchodné meno, sídlo, IČO, DIČ a čo sa týka nájomcu, je uvedené meno, priezvisko, dátum narodenia a adresa

trvalého pobytu. Nájomná zmluva ďalej obsahuje predmet nájmu (označený určitým spôsobom), dobu nájmu a výšku nájomného.

108. V časti zmluvy obsahujúcej podpisy konajúcich osôb sú uvedené:

- za prenajímateľa (ako odovzdávajúceho) obchodná spoločnosť s uvedením názvu, sídla, údajov o IČO, DIČ (totožné ako v záhlaví zmluvy) a telefónneho čísla spoločnosti, zmluva je za prenajímateľa podpísaná nečitateľným podpisom;
- za nájomcu (ako preberajúceho) je zmluva podpísaná nečitateľným podpisom, z ktorého je ale čitateľné prvé písmeno – veľké K a z celkového vizuálneho dojmu podpisu je možné usúdiť, že sa jedná o podpis nájomcu – B. C..

109. „Samotný podpis fyzickej osoby na listine, ktorá v danom prípade koná v mene právnickej osoby, je v záujme právnej istoty žiaduce doplniť uvedením mena a funkcie osoby, ktorá za právnickú osobu koná ... Tento údaj možno napísať i mechanickými prostriedkami. Judikatúra súdov sa k tejto požiadavke stavia menej striktné. Prevažne zastáva názor, že písomná forma právneho úkonu je dodržaná aj vtedy, ak konajúca osoba nepripojí k svojmu podpisu označenie funkcie, hoci táto požiadavka je uvedená v obchodnom registri (pozri napr. Ro NS ČR z 3.3.1998, sp. zn. 1 Odon 53/1997).“

„Najvyšší súd ČR v konkrétnom prípade skúmal, aký vplyv na platnosť písomne uzavretej zmluvy má neuvedenie mien a priezvisk osôb, ktoré konali vo veci danej zmluvy za právnickú osobu. V danej veci išlo o kúpnu zmluvu, ktorú odvolací súd označil za neplatnú, pretože neboli na nej uvedené osobné údaje zmluvných strán (konkrétne ich mená a priezviská). Kúpna zmluva však obsahovala označenie predávajúci a kupujúci spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti, keď obe zmluvné strany sú označené obchodným menom, právnou formou, sídlom, identifikačným číslom a daňovým identifikačným číslom, ako aj údaje o predmete kúpy a kúpnej cene. Súčasne niet sporu o tom, že písomná kúpna zmluva je zmluvnými stranami podpísaná, s tým, že zo samotného podpisu nemožno vyvodiť meno a priezvisko fyzickej osoby, ktorá tak urobila. Z toho Najvyšší súd ČR vyvodil, že je nepochybné, že nemôže obstať právny záver odvolacieho súdu o neplatnosti kúpnej zmluvy pre nedostatok písomnej formy (§ 40 ods. 1 OZ). Je tomu tak už preto, že z ustanovenia § 40 a § 46 OZ nemožno z hľadiska naplnenia písomnej formy právneho úkonu vyvodiť požiadavku, aby v zmluve bolo uvedené meno a priezvisko osoby, ktorá koná v mene právnickej osoby (príp. za právnickú osobu). Potiaľ súde nižších stupňov evidentne zamenili náležitosť kúpnej zmluvy, ktorá spočíva v označení zmluvnej strany, s uvedením mena a priezviska osoby, ktorá zmluvu menom zmluvnej strany (príp. za ňu) podpísala. Posúdenie, či osoba, ktorá v mene právnickej osoby (príp. za ňu) písomný právny úkon urobila, bola k tomuto oprávnená, potom nie je otázkou dodržania písomnej formy právneho úkonu, ale posúdením, či je príslušná právnická osoba takýmto právnym úkonom viazaná alebo nie. Inými slovami, v pomeroch tejto veci neuvedenie mena a priezviska osoby konajúcej v mene zmluvných strán (príp. za ne), resp. nečitateľnosť podpisu tejto osoby nemá význam z hľadiska dodržania zákonom požadovanej písomnej formy právneho úkonu.“

„Skutočnosť, že v zmluve, pre ktorú zákon vyžaduje písomnú formu, nie sú zvlášť uvedené mená a priezviská osôb, ktoré ju za právnickú osobu podpísali, nie je dôvodom neplatnosti zmluvy pre nedostatok písomnej formy (Rc 92/2008).“

[Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. zväzok (Všeobecná časť). Veľký komentár, 3. aktualizované a rozšírené vydanie. Strana 540. Bratislava: Eurokódex 2017].

110. Súd má za to, že posudzovaná zmluva o nájme obsahuje jednak všetky podstatné náležitosti, a jednak je zo zmluvy zrejmé, medzi ktorými osobami bola zmluva uzatvorená, keďže zmluvné strany sú v záhlaví zmluvy označené nezameniteľným spôsobom. Preto nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že zo zmluvy o nájme nie je zrejmé, kto predmetnú zmluvu za prenajímateľa a nájomcu uzatvára. Zákon pre platnosť zmluvy nevyžaduje uvedenie mena a priezviska osoby, ktorá koná v mene právnickej osoby a ani údaj o mene a priezvisku fyzickej osoby v podpisovej časti zmluvy, keď sú identifikačné údaje fyzickej osoby v potrebnom rozsahu uvedené v záhlaví zmluvy, tým skôr, že sa jedná o stručnú zmluvu, vyhotovenú iba na jednej strane, preto krátkym náhľadom na zmluvu je možné zistiť, že predmetná písomná kúpna zmluva bola práve zmluvnými stranami, uvedenými v záhlaví zmluvy, aj podpísaná. Skutočnosť, že sa zmluvné strany cítili týmto právnym úkonom viazané, sporná nebola.

111. Absencia údajov o mene osoby konajúcej za právnickú osobu, keď je nepochybný vznik záväzkovo-právneho vzťahu založeného napadnutou zmluvou, tak nemôže mať za následok neplatnosť právneho úkonu podľa § 40a ods. 1 a 3 OZ. Súd má za to, že takéto nazeranie na formu právneho úkonu a jeho

hodnotenie cez prizmu neplatnosti je založené na neprípustnom formalizme, je v rozpore so zásadou uplatňovanou pri výklade právnych úkonov, a síce pravidlom priority výkladu, ktorý neplatnosť zmluvy nezakladá, pred výkladom, ktorý neplatnosť zakladá. Súd musí smerovať výklad a aplikáciu práva k spravodlivému výsledku a prihliadať na preukázateľne prejavenu vôľu strán zmluvu uzatvoriť. Právo musí byť nástrojom spravodlivosti, nie súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované, bez ohľadu na zmysel a účel konkrétneho záujmu chráneného príslušnou normou. Úlohou súdu nie je prioritne vyhľadávať dôvody pre neplatnosť zmluvy, ale musí rešpektovať vôľu strán, pričom v danom prípade bol prejav vôle strán nespochybniteľný a bol realizovaný spôsobom zaužívaným obchodnou praxou.

112. Námetka žalovaného, že zo žalobcom predloženej dokumentácie nemožno zistiť, na akom mieste došlo k prevzatiu a odovzdaniu náhradného vozidla, je úplne irelevantná, keďže, ako súd uvádza aj vyššie, v konaní nebol sporný vznik záväzkovo-právneho vzťahu medzi žalobcom a poškodeným na základe zmluvy o nájme č. 41/2019, pričom žalovaný ani netvrdil, aký význam by malo mať miesto odovzdania a prevzatia motorového vozidla na žalobcom uplatnený nárok v tomto konaní.

113. Je tiež nedôvodná námetka žalovaného, že uvedenie presnej doby nájmu do zmluvy o nájme od 27.11.2019 do 03.12.2019 má vyvolať dôvodnú pochybnosť o existencii, resp. realizácii nájomného vzťahu medzi žalobcom a poškodeným, a preto je potrebné podľa názoru žalovaného vyvodiť záver o tom, že Zmluva o nájme nemohla byť uzatvorená dňa 27.11.2019 tak, ako to tvrdí žalobca, ale najskôr dňa 03.12.2019, čo zakladá dôvodnú pochybnosť o existencii, resp. realizácii nájomného vzťahu medzi žalobcom a poškodeným, nakoľko jediný dôkazný prostriedok o existencii tohto vzťahu je predmetná zmluva a súvisiaci preberací protokol, keďže pri uzavretí zmluvy nemohli mať zmluvné strany vedomosť o skutočnosti, ktorá mala nastať v budúcnosti – t.j. dňa 03.12.2019.

114. Uvedené tvrdenia žalovaného sú irelevantné, keďže súd mal nepochybne preukázané, že záväzkovo-právny vzťah medzi žalobcom a poškodeným na základe zmluvy o nájme č. 41/2019 vznikol. Okrem toho súd má za to, že v momente uzatvorenia nájomnej zmluvy mohlo, ale nemuselo byť jej účastníkom známe, ako dlho bude nájomný vzťah trvať. Je pravdou, že na trvanie doby nájmu má vplyv dátum vydania opraveného vozidla poškodenému, ktorý dátum je zase závislý od doručenia krycieho listu poisťovňou autoservisu, resp. od oznámenia poisťovne, že sa v prípade poškodenia motorového vozidla jedná o totálnu škodu. Tento dátum nemusí byť vopred s určitosťou známy, keďže má naň vplyv viacero objektívnych faktorov nezávislých od vôle zmluvných strán zmluvy o nájme. Pokiaľ si ale zmluvné strany dohodli trvanie nájmu na dobu určitú, nemôže to vyvolať pochybnosť o vierohodnosti zmluvy o nájme a tým o vzniku a trvaní záväzkovo-právneho vzťahu titulom tejto zmluvy, keď základným rysom nájomnej zmluvy je práve jej dočasnosť. Nič ani nebráni účastníkom tejto zmluvy, podľa aktuálnych okolností súvisiacich s ukončením opravy motorového vozidla, si dobu nájmu upraviť – teda skrátiť alebo predĺžiť, podľa toho, kedy poisťovňa autoservisu krycí list vystaví a následne autoservis motorové vozidlo jeho vlastníčkovi vydá, resp. kedy poisťovňa oznámi poškodenému, že sa v prípade poškodenia motorového vozidla jedná o totálnu škodu.

115. Pokiaľ žalovaný v rámci uvedenej námietky tiež uviedol, že záver o dôvodnej pochybnosti o existencii, resp. o realizácii nájomného vzťahu založeného medzi žalobcom a poškodeným Zmluvou o nájme č. 41/2019 zo dňa 27.11.2019, je potrebné vyvodiť bez relevantného vysvetlenia (žalobcu), tak súd poukazuje, že žalobca uviedol dostatočné vysvetlenie k predmetnej námietke žalovaného vo svojom vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu (vyjadrení oboznámenom v odsekoch 55, 56 tohto rozsudku), ku ktorému podaniu právneho zástupcu žalobcu (ktoré podanie bolo právnomu zástupcovi žalovaného zo strany súdu zaslané) sa už právny zástupca žalovaného nevyjadril, tvrdenia žalobcu teda nepoprel.

116. Pre úplnosť súd uvádza, že tvrdenie žalovaného, že jediným dôkazným prostriedkom o existencii záväzkovo-právneho vzťahu založeného zmluvou o nájme č. 41/2019 je predmetná zmluva o nájme a súvisiaci preberací protokol, nezodpovedá vykonanému dokazovaniu, nakoľko vznik tohto záväzkovo-právneho vzťahu vyplýva aj z ďalších listinných dôkazov predložených žalobcom, a to:

- z Faktúry č. 0402019 vyhotovenej dňa 05.12.2019, splatnej dňa 05.12.2019, ktorou vyúčtoval dodávateľ Myrent s.r.o. odberateľovi B. C. sumu 303,- eur za prenájom náhradného vozidla podľa Zmluvy o nájme č. 41/2019;
- zo Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 05.12.2019 medzi B. C. ako postupcom a spoločnosťou Myrent s.r.o. ako postupníkom, ktorej predmetom bolo postúpenie pohľadávky na spol. Myrent s.r.o. za odplatu vo výške 303 eur, ktorá suma zodpovedá faktúre č. 0402019 vystavenej žalobcom Myrent s.r.o. ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného vozidla;
- z Čestného prehlásenia B. C. zo dňa 05.12.2019, že mal od spoločnosti Myrent s.r.o. zapožičané náhradné vozidlo Citroën C4 v čase od 27.11.2019 do 03.12.2019;
- z oznámenia B. C. ako postupcu zo Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 05.12.2019, spoločnosti KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group postúpenie pohľadávky na spoločnosť Myrent s.r.o..

117. K námietke žalovaného, že žalobca nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať súd uvádza:

118. Žalovaný spochybnil aj Čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 05.12.2019, v ktorom poškodený uviedol, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise, a to až do doručenia oznámenia o totálnej škode poisťovňou a po dobu opravy vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo, a preto bol prenájom náhradného vozidla nevyhnutný.

119. K tomu súd predovšetkým poznamenáva, že žalovaný v súvislosti s týmito tvrdeniami neuviedol žiadne konkrétne dátumy, teda ani dátum, kedy malo byť poškodenému oznámené poisťovňou, že sa v prípade poškodenia motorového vozidla jednalo o totálnu škodu. Uvedenú skutočnosť mal súd preukázanú len z listinného dôkazu predloženého žalobcom, a to z Čestného prehlásenia poškodeného B. C. zo dňa 05.12.2019 (č.l. 17) ako poškodeného pri poistnej udalosti č. 9851401567 zo dňa 23.11.2019, z ktorého mal súd preukázané, že poškodený mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo Citroën C4 v období od 27.11.2019 do 03.12.2019, t.j. v trvaní 7 dní práve z dôvodu, že vozidlo poškodeného bolo umiestnené po poistnej udalosti za účelom jeho opravy v autoservise, pričom poškodené vozidlo bolo v autoservise až do dňa, kedy bolo poškodenému doručené od poisťovne oznámenie o skutočnosti, že na motorovom vozidle bola spôsobená škoda totálna. Poškodený zároveň prehlásil, že po dobu opravy vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný.

120. Iné skutočnosti v konaní neboli preukázané, nakoľko žalovaný žiadne vlastné konkrétne tvrdenia v súvislosti s oznámením poisťovne poškodenému o totálnej škode na motorovom vozidle neuviedol, tvrdenia žalobcu o dátume 03.12.2019, v ktorý deň sa poškodený mal dozvedieť od poisťovne o totálnej škode, tak účinne nepoprel, súd mal preto túto skutočnosť preukázanú z dôkazu predloženého žalobcom, teda z Čestného prehlásenia poškodeného zo dňa 05.12.2019.

121. V konaní bola sporná výška náhrady škody vzniknutá titulom nájmu náhradného vozidla, a to ako z hľadiska účelnosti trvania nájmu, keď žalobcovi bola poisťovňou uhradená náhrada škody len za 2 dni nájmu, a nie za 7 dní, ako si žalobca u poisťovateľa uplatnil. Konkrétne priznal žalovaný žalobcovi náhradu škody za 2 dni nájmu pri nájmomnom za 1 deň vo výške 39 eur, t.j. v celkovej výške 78 eur, namiesto žalobcom uplatnených 303 eur, pozostávajúcich zo sumy 273 eur (za 7 dní nájmu pri nájmomnom 39 eur za 1 deň - $39 \times 7 = 273$ eur) a zo sumy 30 eur predstavujúcej poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla.

122. Čo sa týka doby nájmu, ktorá trvala v zmysle čestného prehlásenia poškodeného počas umiestnenia vozidla v autoservise, a to do doručenia oznámenia o totálnej škode poisťovňou, pre trvanie tejto doby, počas ktorej zotráva motorové vozidlo v autoservise, je rozhodujúci práve čas oznámenia poisťovňou, že na motorovom vozidle bola spôsobená škoda totálna, pričom poškodený nie je schopný ovplyvniť určité objektívne skutočnosti týkajúce sa likvidácie poistnej udalosti, ktorými sú činnosť autoservisu, spolupráca autoservisu a poisťovne, ako i samotné oznámenie poisťovne o totálnej škode.

123. Je vecou poisťovne, akým spôsobom si dostatočne včas zabezpečí doklady potrebné na za účelom posúdenia škody a nie je možné zaťažiť poškodeného zodpovednosťou za postup poisťovne.

124. Súd na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, čo sa týka účelnosti doby nájmu náhradného motorového vozidla, že aj nájom trvajúci počas sporného nepriznaného obdobia piatich dní bol účelný, keďže aj počas tejto doby bolo motorové vozidlo ešte umiestnené v autoservise a pokiaľ teda žalovaný konštatoval, že žalobca neuviedol, ani nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššej sumy, než aká už bola poskytnutá - vo výške 78 eur, tak z vykonaného dokazovania vyplýva pravý opak, keďže práve žalovaný, na ktorom spočíva dôkazné bremeno tvrdenia o oprávnenosti krátenia poistného plnenia, toto dôkazné bremeno neuniesol, keďže neuviedol ani v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 04.03.2020 (ktorého súčasťou bolo vyjadrenie likvidátora a výpočet výšky plnenia) a ani v odpore proti platobnému rozkazu žiadne relevantné dôvody pre skrátenie doby nájmu zo 7 dní na 2 dni pre účely výpočtu poistného plnenia.

125. Na základe takéhoto, v konaní preukázaného postupu žalovaného sa súd stotožňuje s tvrdením žalobcu, že žalovaný skutočne krátil poistné plnenie bez akéhokoľvek preverenia dátumu doručenia oznámenia o totálnej škode poškodenému, resp. či vôbec oznámenie bolo poškodenému doručené.

126. Čo sa týka žalovaným nepriznanej náhrady škody vo výške 30 eur titulom poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla, tento poplatok bol účastníkmi Zmluvy o nájme č. 41/2019 dohodnutý v rámci nájmu, pričom sa jedná o jednorazový poplatok predstavujúci náklady spojené s nájmom náhradného vozidla, vzniknutý v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, a preto je potrebné aj túto sumu považovať za skutočnú škodu, vzniknutú vo forme majetkovej ujmy reprezentujúcu majetkovú hodnotu, ktorú bolo tiež nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu poškodenej veci do pôvodného stavu. Nárok na náhradu škody vo výške 30 eur bol teda tiež uplatnený dôvodne a dôvod krátenia poistného plnenia o túto sumu z oznámenia žalovaného zo dňa 04.03.2020 o poistnom plnení takisto nevyplýva.

127. Súd konštatuje, že žalovaný sa k spornej skutočnosti krátenia poistného plnenia konkrétne nevyjadril ani vo svojom odpore proti platobnému rozkazu, uplatnenú výšku náhrady škody tak účinne nepoprel.

128. Žalovaný si tak nespĺnil svoju základnú procesnú povinnosť tvrdenia podľa § 150 ods. 1 CSP, t.j. úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (substancované tvrdenia), teda uviesť tvrdenia, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnu normu a ku ktorým je možné vykonať dokazovanie. Dokazovaním v sporovom konaní sa má preukázať to, čo strany tvrdili a nie zisťovať to, čo strany tvrdiť opomenuli. Túto povinnosť tvrdenia nie je možné nahradiť ani odkazom na obsah priložených listinných dôkazov (§ 132 ods. 2 CSP), lebo by takýmto postupom súdu bola porušená rovnosť strán sporu a išlo by o neoprávnené zvýhodňovanie tej strany, ktorá si povinnosť tvrdenia nespĺnila, kedy by súd nespĺnenú povinnosť tvrdenia nahrádzal štúdiom predložených dôkazov a vyvodzovaním relevantných skutočností pre daný prípad. Strany majú možnosť produkovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany jednak v sudcovských zákonných lehotách, prípadne až do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania. Žalovaný si túto povinnosť nespĺnil, pričom mal možnosť v tomto smere argumentovať a predkladať listinné dôkazy, keďže vyjadrenie žalobcu k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu mu bolo doručené (v zmysle doručienky č.l. 113). Bolo preto nutné konštatovať, že žalovaný dôkazné bremeno neuniesol.

129. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena nepreukázaním tvrdených skutočností vznikla dôkazná núdza, t.j. strana sporu neponúkla, nepredložila dôkazné prostriedky, resp. nenavrhol vykonanie takých dôkazných prostriedkov, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti. Súd preto pri rozhodovaní vychádzal z dôkazov, ktoré mal k dispozícii (ktoré vyhodnotil v ich vzájomnej súvislosti), keďže strany vykonanie žiadnych ďalších dôkazov nenavrholi.

130. Súd tak mal tvrdenia žalobcu, týkajúce sa výšky náhrady škody z hľadiska trvania nájmu a účelnosti takto vynaložených nákladov, za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP).

131. V súvislosti s otázkou, či bol samotný prenájom náhradného vozidla nutný, súd poukazuje, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Možnosť využiť náhradné vozidlo počas opravy vlastného motorového

vozidla má byť akousi formou kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného a tento inštitút slúži aj k nahradeniu zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel, ako svoje vlastné vozidlo, a to na zabezpečovanie svojich súkromných i pracovných potrieb. Nie je možné od poškodenému spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania.

132. Poistnou udalosťou bol poškodenému vnútený určitý skutkový a právny stav, ktorý ak musel riešiť zapožičaním si náhradného motorového vozidla, tak náklady nájomného z takéhoto stavu vzniknuté sú nákladmi, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi v rámci vzniku poistnej udalosti zaplatiť

133. V konaní bolo definitívne ustálené a bolo nepochybné, že k vzniku škody – k poškodeniu motorového vozidla značky Volkswagen Passat, EČV: A., došlo pri škodovej udalosti dňa 23.11.2019 prevádzkou motorového vozidla zn. Hyundai i30, EČV: D., povinne zmluvne poisteného u žalovaného, preto je daná príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla škodcu a vzniknutou škodou.

134. Výška škody 303 eur vyplynula jednoznačne z faktúry č. 0402019 splatnej dňa 05.12.2019, ktorou dodávateľ Myrent s.r.o. vyfakturoval poškodenému sumu 303 eur titulom nájmu náhradného motorového vozidla, pričom žalovaný bezdôvodne nepriznal poškodenému náhradu škody v celom rozsahu, ale len v časti, čo do sumy 78 eur.

135. Súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu škody 225 eur, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatnil.

136. Žalobca si uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 225,- eur od 19.03.2020 do zaplatenia.

137. Žalovaný namietal, že si splnil voči poškodenému všetky povinnosti, nakoľko plnenie poskytol a zároveň uviedol, z akých dôvodov nebola uplatnená výška priznaná v plnom rozsahu. Pokiaľ žalovaný neposkytol poistné plnenie v celom nárokovanom rozsahu, nemožno takýto postup žalovaného vykladať tak, že žalovaný si túto svoju povinnosť nesplnil a prijať záver, že sa tak žalovaný dostal do omeškania.

138. Súd poukazuje, že žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného už listom zo dňa 05.12.2019, pričom z oznámenia o poistnom plnení poisťovne KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group zo dňa 04.03.2020 adresovaného žalobcovi Myrent s.r.o. mal súd preukázané, že poisťovňa dňa 03.03.2020 ukončila šetrenie poistnej udalosti a poistnú udalosť vybavila tak, že dňa 09.03.2020 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 78,- eur, ktoré poistné plnenie bolo poisťovňou krátené nedôvodne, ako to súd uvádza vyššie.

139. S poukazom na ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, sa tak žalovaný dostal do omeškania s náhradou škody (s plnením poistného plnenia) dňa 19.03.2020, t.j. v deň nasledujúci po dni 18.03.2020, do kedy plynula lehota 15 dní po skončení prešetrovania poistnej udalosti v zmysle § 11 ods. 7 cit. zákona na poskytnutie poistného plnenia.

140. Súd tak dospel k záveru, že žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania zo žalovanej sumy dôvodne, a to aj z hľadiska jeho zákonnej výšky, podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v spojitosti s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Súd preto žalobe aj v časti príslušenstva žalovanej istiny vyhovel.

141. Pre úplnosť súd uvádza, že stanovenie povinnosti poisťovateľovi zaplatiť úrok z omeškania podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., teda v prípade, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6 cit. zákona, sa vzťahuje len na prípad nesplnenia nepeňažného plnenia poisťovateľom, špecifikovaného v ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. teda nevylučuje domáhať sa voči poisťovateľovi úrokov z omeškania v prípade omeškania s plnením peňažným, ako to uzavrel aj Krajský súd Žilina vo svojom rozsudku zo dňa 27.09.2019 sp. zn. 8Co/132/2019, na ktorý poukázal žalobca, v ktorom súd výslovne uviedol, že ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nevylučuje vznik nároku poškodeného na úrok z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť.

Predmetné ustanovenie neurčuje, že poškodený má nárok na úrok z omeškania len v prípade v ňom uvedenom.

142. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa nasledovných zákonných ustanovení:

143. Podľa ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

144. Podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

145. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, súd preto priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní na Okresný súd Žilina.

Odvolanie možno podať písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie podané v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie podané v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP, teda ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).